

KALYONLAR SOKAĞININ ÇOCUKLARI

Akar gider bir eski zaman piri gözlerinden,
duvarlar anlamaz, sen anlarsın...
Kalyonlar Sokağının her yanı yokuş,
Yıllarca aşağıdan yukarı,
gün gelir yukarıdan aşağıya bakarsın...

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,
Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

Uzun ince dehlizleri vardır Kalyonlar Sokağının
derin sarnıçlar vardır...
Derin sarnıçların derin sularına,
bir tarihin anahtarları atılmıştır.
Bir derin uykuya yatılmıştır, duyarsın...

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,
Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

Kim bilir kimler okur hikayemizi sonra,
Kimler hatırlar imzamızı kim bilir?
Ama açsalar yüreklerimizi
Herkes aynı mühürden bilinir...
Aynı nehirde yıkanmış sırlı sıklam gibidir.

Bunlar Kalyonlar Sokağının çocukları
Hiç ama hiç olmadı oyuncakları...
-Sen anlarsın...

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,
Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

Bulut bulut gökyüzü...
Umut umut her sözü bir eski zaman piri,
Yüreğin mermer duvarlarında birden belirir
Sonra, serilir gökyüzü ayaklarına, mermerler erir...
için için yanarsın...

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,

Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

Alevsiz yanar yüreğin,
Ellerin kalemsiz kanar kağıtlara
Rüzgâr yeleli atlara
binip dolaşırsın alemleri, bakarsın...
Ama yine de yeni bir tarihi yazmaya
Kalyonlar Sokağından başlarsın...

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,
Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

An gelir;
Alışır ellerin
Alışır kalemsiz, mürekkepsiz yazmaya
Alışır gözlerin
Alışır gözyaşın akmadan ağlamaya
-Sen anlarsın...
Derin rüyalarında,
Dicle kenarlarında,
Kurtlara inat bir ömer ararsın!

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,
Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

Kim bilir geliverir bir eski zaman piri...
Dirilir Kalyonlar Sokağının boynu bükük gülleri...
Suya hasret yaprakları gözyaşına boğarsın!

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,
Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

Kim bilir kimler okur hikayemizi sonra,
Kimler hatırlar imzamızı kim bilir?
Ama açsalar yüreklerimizi
Herkes aynı mühürden bilinir...
Aynı nehirde yıkanmış sırlıklam gibidir.

Bunlar Kalyonlar Sokağının çocukları

Hiç ama hiç olmadı oyuncakları...
-Sen anlarsın...

Gözlerin akar gecelerden sabahlara,
Nihavend bir rüzgâr gibi ağlarsın...

Necip ÜSTÜN
01 Şubat 2017